

Lieve-dingen-kleur

Sara en Noortje zitten aan tafel te tekenen.

Noor tekent een paard in een wei.

Sara maakt een prinses.

‘Dit ben jij,’ zegt ze tegen Guus.

‘Ik ben een mooie prinses,’ zegt Guus.

Ze zit op de mat en speelt met Lego blokken.

Van alle rode blokken bouwt ze een hoge toren.

‘Is rood jouw lievelingskleur?’ vraagt Noor.

Guusje begrijpt het niet.

‘Wat is een lieve-dingen-kleur?’

‘Nee,’ zegt Sara, ‘het is niet lieve dingen, het is lievelingen.

Je lievelingskleur is de kleur die je het mooist vindt.’

‘Mijn is groen,’ zegt Noor.

Ze tekent een heleboel gras bij het paard in de wei.

‘Mijn is roze,’ zegt Sara.

‘Guus, wat is jouw lievelingskleur? Rood?’

Guusje begint te huilen.

‘Wat is er?’

‘Mijn lieve-dingen-kleur is roze.

Maar dat zei Sara al.’

‘We kunnen toch allebei roze hebben,’ zegt Sara.

‘Dat wil ik niet. Ik wil een eigen lieve-dingen-kleur.’

Sara denkt na.

Dan pakt ze twee kleurpotloden:
een lichtroze en een donkerroze.

‘Welke vind je het mooist?’

‘Ik vind ze allebei het mooist.’

‘Dat kan niet. Je moet er een kiezen.’

‘Die.’ Guusje wijst naar de lichtroze.

‘Dat is babyroze, dan mag jij babyroze
en dan heb ik... ’

Nu moet Sara weer lang denken.

‘... flamingo-roze.’

‘Ik wil flamingo-roze,’ zegt Guusje.

‘Nee,’ zegt Noor, ‘dat kan niet.

Jij bent het kleinste, dus jij krijgt babyroze.’

Eerst is Guusje een beetje boos.
Daarna breekt ze de rode toren af
en bouwt er een van roze blokken.
Dat die niet zo hoog wordt, vindt ze niet erg.
Hij is wel helemaal roze,
en dat is toch haar lieve-dingen-kleur.